

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.7.2000
KOM(2000) 492 endelig

2000/0208 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

1.1. Den institutionelle situation

I Den Europæiske Centralbanks henstilling af 7. juli 1998 om vedtagelse af visse foranstaltninger til forbedring af eurosedlers og -mønters retlige beskyttelse¹ blev det foreslået at indføre fællesskabsbestemmelser vedrørende en retlig beskyttelse af euroen.

Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank af 22. juli 1998 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri² fastslog udfordringerne og målsætningerne for beskyttelsen af den fælles valuta og understregede det ansvar, der påhviler Den Europæiske Centralbank, Kommissionen og Europol med udgangspunkt i Genèvekonventionen af 20. april 1929 om bekæmpelse af falskmøntneri³.

Den 29. april 1999 udvidede Rådet Europols mandat til at omfatte bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler⁴.

Den 29. maj 2000 vedtog Rådet en rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen⁵.

1.2. Indholdet i forslaget til forordning

Forslaget er baseret på EF-traktatens artikel 123, stk. 4, tredje punktum, og artikel 308. Det indeholder tre hovedpunkter:

- behandling af tekniske oplysninger om forfalskning
- behandling af operationelle og strategiske oplysninger
- samarbejde og gensidig bistand.

1.3. Forbindelse til de retlige rammer for Europol

Denne forordning skal på et tidspunkt suppleres med en udvidelse af Europols mandat for at dække mere specifikke aspekter vedrørende beskyttelse af euroen samt med eventuelle andre tilpasninger, der måtte vise sig nødvendige, som f.eks. en afklaring af de nærmere regler for Europols deltagelse i fælles undersøgelser. Ændringer skal foretages på grundlag af artikel 43, stk. 3, i Europol-konventionen efter behandling i Europols styrelsesråd.

¹ EFT C 11 af 11.5.1999, s. 13.

² KOM (1998) 474.

³ Bekendtgørelse nr. 252 af 17.10.1931.

⁴ EFT C 149 af 28.5.1999, s. 16.

⁵ EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.

En sådan udvidet eller suppleret definition kunne være et foreløbigt udkast, der skal behandles sammen med Europol.

1.4. Samarbejdet mellem Europol/Kommissionen og Europol/Den Europæiske Centralbank (EBC)

For at fastsætte betingelserne for adgang til oplysningerne og for samarbejdet om udveksling af strategiske oplysninger mellem Europol og Kommissionen og mellem Europol og Den Europæiske Centralbank og på en gang - afhængig af henholdsvis Kommissionens og ECB's behov - dække både ubearbejdede oplysninger, produkter, der er ved at blive analyseret, eller som allerede er analyseret, og statistiske produkter, bør der udover denne forordning indgås enten en trepartsaftale eller to adskilte aftaler på grundlag af artikel 42, stk. 1, i Europol-konventionen og artikel 2 og 7 i retsakten vedtaget af Europols styrelsesråd den 15. oktober 1998 om fastsættelse af regler for Europols eksterne forbindelser med organisationer, der er tilknyttet Den Europæiske Union⁶. Der kunne også ved en sådan aftale indføres en koordineringsstruktur mellem Kommissionen, EBC og Europol på tjenesteniveau og om nødvendigt på højt niveau.

Kommissionen kunne på basis af et foreløbigt aftaleudkast i den henseende indføre et samråd med EBC og Europol.

1.5. Det skal endvidere på et givet tidspunkt foreslås i fremtidige samarbejds-aftaler med tredjelande at indføre en standardbestemmelse om samarbejde med henblik på at bekæmpe forfalskning af euroen, herunder et operationelt samarbejde.

1.6. Kommissionen sikrer en fortsættelse af det arbejde, der siden 1998 har været udført i ekspertgruppen vedrørende eurofalskmøntneri inden for rammerne af Kommissionens rådgivende udvalg for at fastsætte en overordnet fællesskabstilgang til forfalskning af euroen. Ekspertgruppen vil blive aktivt involveret i alle igangværende og nye uddannelses tiltag inden for en række discipliner rettet mod alle de personer, der arbejder med forebyggelse og bekæmpelse af falskmøntneri både i EU og i tredjelande. Arbejdet skal supplere det arbejde, der udføres i andre rådgivende grupper (bl.a. Europol og ECB).

2. KOMMENTARER TIL HVER ENKELT ARTIKEL

Artikel 1

Denne artikel indeholder de nødvendige definitioner (falske eurosedler og euromønter, falskmøntneri eller forfalskning af euroen, tekniske oplysninger, operationelle oplysninger, strategiske oplysninger, Genève-konventionen med henvisning til den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri fra 1929).

⁶ EFT C 26 af 30.1.1999.

Hvis der opstår divergenser om forfalskningen af sedler og mønter, skal Den Europæiske Centralbank og medlemsstaterne afgøre, om der er risiko for forveksling med de eurosedler og euromønter, der er i lovligt omløb. Oplysninger om falske eurosedler omfatter kodenumre til klassifikation af de falske sedler efter type og variation og tekniske oplysninger og specifikationer om fremstillingen af de mistænkelige sedler.

Artikel 2

Denne artikel henviser til de forskellige kompetente nationale myndigheder. Disse myndigheder udpeges af medlemsstaterne. I betragtning 8 og 9 nævnes de myndigheder, der har til særlig opgave at analysere og identificere falske eurosedler og euromønter.

Artikel 3

Denne artikel omhandler tekniske oplysninger om falske eurosedler og euromønter, der indsamles og registreres af de kompetente nationale myndigheder og derefter lagres og behandles af Den Europæiske Centralbank. EBC indsamler også tekniske oplysninger om falske eurosedler og euromønter fra tredjelande.

Artikel 4

Ved kompetente nationale myndigheder forstås i denne artikel med henblik på videresendelse af falske eurosedler medlemsstaternes centralbank eller det nationale analysecenter (NAC). Kravet om at Den Europæiske Centralbank skal underrette de berørte myndigheder om det endelige analyseresultat uden ophold, betyder, at det skal ske straks efter den første administrative eller retlige undersøgelse. ECB skal angive et europæisk kodenummer inden for en frist på to måneder.

Artikel 5

Den 28. februar 2000 godkendte Rådet (ØKOFIN) et teknisk system til behandling af falske euromønter. I denne artikel er de kompetente nationale myndigheder med henblik på videresendelse af falske euromønter det nationale møntanalysecenter (Coin National analysis Centre, CNAC). Denne bestemmelse gælder direkte også i de ikke-deltagende medlemsstater.

Artikel 6

Det fremgår af en sammenlignende retsanalyse foretaget af Kommissionens rådgivende koordineringsudvalg for bekæmpelse af svig, ekspertgruppen vedrørende eurofalskmøntneri, samt Den Europæiske Centralbanks rapport om retlig beskyttelse af eurosedler fra november 1999, at der er store forskelle i medlemsstaternes retssystemer hvad angår kreditinstitutters forpligtelser til at samarbejde om bekæmpelse af falskmøntneri. Det gør det nødvendigt at pålægge kreditinstitutterne forpligtelser og indføre sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en

afskrækkende virkning i tilfælde af forsømmelighed eller forsætlige overtrædelser.

Artikel 7

Enheden til bekæmpelse af eurofalskmøntneri skal fungere ved hjælp af Europols infrastruktur. Oprettelse af enheden kræver en administrativ beslutning truffet af Europol. Europol kan på egnede vis udføre de opgaver, der er fastsat i denne forordning, idet de er tæt knyttet til Europols mandat vedrørende bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler. Den uafhængighed, der tillægges enheden, kræver, at personalet omfattes af en europæisk vedtægt, der udelukker forbindelsesofficererne og medlemmerne af de nationale enheder, og ikke en national vedtægt.

Artikel 8

I denne artikel fastlægges de opgaver, som enheden, der er nævnt i artikel 7, skal udføre. Som anført af ekspertgruppen vedrørende eurofalskmøntneri (Kommissionens rådgivende udvalg) har anført, skal enheden bl.a. kunne yde de nationale myndigheder den nødvendige bistand, herunder videnskabelig bistand. Enheden skal også kunne samarbejde med Den Europæiske Centralbank og Kommissionen på deres forskellige ansvarsområder.

Artikel 9

Medlemsstaterne skal sikre, at de nationale centrankontorer, der er oprettet på grundlag af Genève-konventionen fra 1929, råder over alle oplysninger på nationalt niveau om forfalskning af euroen.

Artikel 10

Forpligtelsen til straks efter den første administrative eller retlige undersøgelse at indberette alle tilfælde af afsløringer af forfalskning af euroen til det informationssystem, der administreres af den i artikel 7 nævnte enhed, påhviler de nationale centrankontorer gennem de nationale Europol-enheder. De nationale centrankontorer ajourfører regelmæssigt disse oplysninger og indberetter de oplysninger, der vedrører de forskellige trin i proceduren og retsforfølgningen. De indhenter om nødvendigt tilladelse hos den kompetente retlige myndighed. Disse indberetninger tager højde for udviklingen i proceduren (beslaglæggelse af falske eurosedler og euromønter, ransagelser, arrestationer og domfældelser). Det informationssystem, som enheden forvalter, og som består af en operationel og en strategisk database og terminaler i hvert nationalt centrankontor, har til formål at give direkte adgang til medlemsstaternes centrankontorer.

Artikel 11

Bekæmpelse af falskmøntneri kræver gensidig bistand mellem de kompetente myndigheder om alle relevante oplysninger på samme måde som på andre områder af fællesskabsretten. Medlemsstaterne sikrer, at den bistandssøgte kompetente nationale myndighed fremsender alle de

oplysninger til den bistandssøgende kompetente nationale myndighed, der kan være til hjælp ved efterforskning, identifikation af falske penge og bekæmpelse af forfalskning af euroen.

Artikel 12

Medlemsstaterne sikrer, at det meddelelssystem, som den i artikel 7 nævnte enhed forvalter, giver mulighed for tidstro samarbejde, således at de kompetente myndigheder får mulighed for øjeblikkelig handling på europæisk niveau (meddelelssystem til rådighed døgnet rundt og interaktivt med den operationelle og strategiske database).

Artikel 13

Medlemsstaterne sikrer, at den i artikel 7 nævnte enhed indsamler operationelle og strategiske oplysninger, der stammer fra tredjelande. Samarbejdet med tredjelande indebærer teknisk og administrativ bistand, bl.a. for fuldt ud at udnytte det samarbejde, der er fastsat i Genèvekonventionen, indføre centrale strukturer til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, gøre de institutioner, der har til opgave at bekæmpe forfalskning af euroen, mere effektive, og bidrage til uddannelse af særligt personale. Alle de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der modtager oplysninger om forfalskning af euroen i et tredjeland med Europols og Europa-Kommissionens støtte, stiller deres kompetente tjenestegrene til rådighed.

Artikel 14

Princippet om at sikre samme beskyttelse som i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁷ er anerkendt, hvilket indebærer at:

- indsamling og enhver anden behandling af oplysninger skal foretages loyalt og lovligt
- oplysningerne skal indsamles til et af de formål, der er fastsat i denne forordning, og må derfor ikke bruges af grunde, der ikke er forenelige med de fastsatte formål
- oplysningerne skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere end, hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil de er behandlet
- oplysningerne skal være korrekte og om nødvendigt ajourførte
- oplysningerne må ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt for at opfylde de formål, hvortil de er indsamlet.

⁷ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Endvidere skal oplysninger om den tekniske sikkerhed behandles fortroligt.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 4, tredje punktum, og artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen⁸ foreskrives det, at fra den 1. januar 2002 sætter Den Europæiske Centralbank og de deltagende medlemsstaters centralbanker pengesedler denomineret i euro i omløb, og de deltagende medlemsstater udsteder mønter denomineret i euro. Der skal hurtigt etableres et beskyttelsessystem, således at det kan være operationelt, før der sættes eurosedler og euromønter i omløb.
- (2) Det er nødvendigt at definere, hvad der i denne forordning forstås ved visse begreber, som falske eurosedler og euromønter, tekniske, operationelle og strategiske oplysninger, og at udpege de kompetente nationale myndigheder.
- (3) I Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen⁹ traf Rådet visse foranstaltninger for at sikre, at euroen omfattes af en egnet strafferetlig beskyttelse.
- (4) Rådets afgørelse af 29. april 1999 udvidede Europols mandat til også at omfatte bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler¹⁰.

⁸ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

⁹ EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.

¹⁰ Konvention om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen), EFT L 316 af 27.11.95, s. 2, og Rådets afgørelse af 29.4.1999 om udvidelse af Europols mandat til at omfatte bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler, EFT C 149 af 28.5.1999, s. 17 og korrigendum C 229 af 12.8.1999, s. 4.

- (5) Centret for analyse af falske sedler (CAC), der er oprettet og drevet af Den Europæiske Centralbank (ECB) i overensstemmelse med ECB's retningslinje¹¹, centraliserer klassifikationen og analysen af tekniske oplysninger om forfalskning af eurosedler.
- (6) Det tekniske system til behandling af falske euromønter, som Rådet den 28. februar 2000 besluttede at indføre, foreskriver systematisk indsamling af tekniske oplysninger om forfalskning af euroen via Den Europæiske Centralbank, oprettelse på europæisk niveau af et europæisk teknisk og videnskabeligt center (European Technical and Scientific Centre, ETSC), der skal analysere og klassificere nye forfalskede mønter, og på nationalt niveau oprettelse af nationale møntanalysecentre (Coin National Analysis Centre, CNAC).
- (7) Det europæiske tekniske og videnskabelige center oprettes midlertidigt som en særskilt administrativ enhed inden for den franske mønt "Monnaie de Paris" (korrespondance mellem Rådets formand og den franske finansminister). Dets opgaver fastsættes i denne forordning.
- (8) Den Europæiske Centralbank indsamler og behandler alle tekniske oplysninger både om falske eurosedler og om falske euromønter.
- (9) Falske eurosedler, der beslaglægges, skal afleveres til de nationale centralbanker (eller de nationale analysecentre - NAC) med henblik på identifikation. Falske euromønter skal afleveres til de nationale møntanalysecentre.
- (10) Der skal pålægges kreditinstitutter og vekselkontorer pligt til at tage falske eurosedler og euromønter ud af omløb og videresende dem til de kompetente myndigheder.
- (11) Det er hensigtsmæssigt at oprette en enhed til bekæmpelse af eurofalskmøntneri. På grund af Europol's mandat bør denne enhed, hvis opgaver skal præciseres, oprettes og forvaltes af Europol, der er indforstået med at påtage sig denne opgave. Medlemsstaterne skal inden for rammerne af de regler, der gælder for Europol, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at denne enhed kan udøve sin funktion, således som fastsat i denne forordning, og råde over de nødvendige midler.
- (12) Der skal etableres et informationssystem vedrørende forfalskning af euroen, der forvaltes i enheden til bekæmpelse eurofalskmøntneri. Det skal omfatte en operationel og strategisk database, der opfylder målene i artikel 13 i Genève-konventionen af 20. april 1929 for at gøre forebyggelsen og afsløringen af forfalskning af euroen mere effektiv.
- (13) Det er nødvendigt at præcisere de opgaver, der skal udføres af enheden til bekæmpelse af eurofalskmøntneri, hvad angår oplysning af de kompetente

¹¹ Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 26. august 1998 om visse bestemmelser vedrørende eurosedler, som ændret den 26. august 1999 (ECB/1999/3), EFT L 258 af 5.10.1999, s. 32, artikel 3.

myndigheder om analyse og opfølgning af tilfælde af forfalskning af euroen, samt at fastslå, hvilke forpligtelser enheden tillægges hvad angår det tekniske og operationelle samarbejde samt samarbejdet med de kompetente nationale og europæiske myndigheder for at stille oplysninger til rådighed så hurtigt som muligt og fremme det operationelle samarbejde.

- (14) For at sikre en ajourført, fuldstændig og ensartet udveksling af oplysninger bør der være bestemmelser om national centralisering af operationelle og strategiske oplysninger samt om forpligtelsen til underretning.
- (15) Der skal sikres gensidig bistand mellem de kompetente myndigheder og indføres en mekanisme til omgående bistand og hurtig rundsendelse af oplysninger (system til hurtig varsling). Dette system skal forvaltes af enheden til bekæmpelse af eurofalskmøntneri. Medlemsstaterne skal i den henseende træffe de nødvendige foranstaltninger.
- (16) Da euroen vil blive anvendt i tredjelande som international transaktionsvaluta, er det nødvendigt at indføre regler for samarbejde i tilfælde af forfalskning i tredjelande.
- (17) Personoplysninger skal sikres fortrolighed ved at anvende principperne i direktiv 95/46/EF på behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning. Disse principper skal ligeledes anvendes, hvis behandlingen af personoplysninger ikke falder ind under anvendelsesområdet for dette direktiv, således som defineret i artikel 3. Oplysninger om den tekniske sikkerhed er omfattet af tavshedspligt.
- (18) For at sikre en fortsættelse af det arbejde, der er udført af eksperterne i gruppen vedrørende eurofalskmøntneri, der har stået for Kommissionens forberedende arbejde, vil det være hensigtsmæssigt fortsat at afholde informationsmøder og udveksle synspunkter mellem alle de personer, der arbejder med forebyggelse og bekæmpelse af falskmøntneri. Der vil ligeledes i den henseende blive arrangeret uddannelsestiltag for de nationale myndigheder eller tredjelande for at sikre, at de nationale og europæiske initiativer i højere grad supplerer hinanden. I den henseende har Kommissionen i det rådgivende udvalg regi nedsat en særlig gruppe til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri. Gruppen består af eksperter inden for bekæmpelse af falskmøntneri, repræsentanter for Den Europæiske Centralbank, det europæiske tekniske og videnskabelige center, den i artikel 7 nævnte enhed, Europol og Interpol.
- (19) En centraliseret informationsudveksling hos de kompetente nationale myndigheder om konstaterede tilfælde af forfalskning af euroen er ligeledes af afgørende betydning, idet det på grund af omfanget og følgerne af et initiativ på europæisk plan kan gøre de foranstaltninger, der har til formål at sikre euroens troværdighed, mere effektive. En sådan foranstaltning skal indføres sideløbende med de foranstaltninger, der er nødvendige for en hurtig indførelse af euroen som fælles valuta for de deltagende medlemsstater.
- (20) Foranstaltninger vedrørende forfalskning af euroen vedrører Fællesskabet som led i dets ansvar for den fælles valuta. Den retlige beskyttelse af euroen

kan ikke udelukkende sikres på tilfredsstillende vis af medlemsstaterne, da eurosedler og euromønter vil være i omløb ud over medlemsstaternes grænser.

- (21) Foranstaltningerne i denne forordning påvirker ikke medlemsstaternes kompetence hvad angår anvendelsen af de nationale strafferetlige bestemmelser på beskyttelsen af euroen mod falskmøntneri og påvirker ikke de nationale retlige myndigheders uafhængighed.
- (22) De medlemsstater, der ikke har indført euroen, har som potentielle deltagere i den fælles valuta ligeledes interesse i at sikre den retlige beskyttelse, og det er nødvendigt at samarbejde med disse medlemsstater for at sikre en effektiv beskyttelse. For at denne forordning ligeledes kan finde anvendelse i disse medlemsstater, tilføjes artikel 308 som retsgrundlag sammen med artikel 123, stk. 4, tredje led -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel 1 - Definitioner og kompetente myndigheder

Artikel 1 *Definitioner*

I denne forordning forstås følgende ved:

1. "falske eurosedler" eller "falske euromønter": de sedler eller mønter, der er udstedt i euro, og som er:
 - fremstillet eller ændret uden tilladelse fra de kompetente udstedende myndigheder
 - fremstillet ved hjælp af lovlige redskaber eller midler, der udgør en krænkelse af de rettigheder eller de betingelser, ifølge hvilke de kompetente myndigheder kan udstede penge
 - bragt i omløb under vilkår, der krænker de rettigheder eller de betingelser, ifølge hvilke de kompetente myndigheder kan udstede penge
2. "Falskmøntneri" eller "forfalskning" af euroen: de handlinger, der er beskrevet i artikel 3-5 i Rådets rammeafgørelse af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelse af euroen¹².
3. "Tekniske oplysninger": oplysninger, der beskriver de karakteristika, der adskiller ægte sedler og mønter fra falske sedler og mønter (teknisk beskrivelse af forfalskningstypen).

¹² EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.

4. "Operationelle oplysninger": oplysninger, der vedrører krænkelse i forbindelse med forfalskning, herunder personoplysninger til anvendelse i undersøgelser og efterforskning på stedet for at gøre disse mere effektive.
5. "Strategiske oplysninger": oplysninger, der anvendes til risikovurderinger, der er mere vidtrækkende end behandling af en bestemt sag, der allerede efterforskes eller vil blive efterforsket.
6. "Genève-konventionen": den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri af 20. april 1929¹³.

Artikel 2

Kompetente nationale myndigheder

1. Ved "kompetente nationale myndigheder" forstås i denne forordning de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget med henblik på:
 - indsamling og analyse af tekniske oplysninger om falske eurosedler, herunder de nationale centralbanker eller andre bemyndigede organismer
 - indsamling og analyse af tekniske oplysninger om falske euromønter, herunder de nationale møntudstedende myndigheder, de nationale centralbanker eller andre bemyndigede organismer
 - indsamling og analyse af operationelle og strategiske oplysninger om forfalskning af euroen, herunder de nationale centralkontorer som nævnt i artikel 12 i Genève-konventionen
 - afsløring, registrering, retsforfølgning og domfældelse.
2. Hver medlemsstat sender en liste over de udpegede myndigheder til Den Europæiske Centralbank, Kommissionen og Europol.

Kapitel 2 - Tekniske oplysninger

Artikel 3

Indsamling og adgang

1. De tekniske oplysninger om falske eurosedler og euromønter fra medlemslande indsamles og registreres af de kompetente nationale myndigheder og fremsendes til Den Europæiske Centralbank med henblik på lagring og behandling. Den Europæiske Centralbank står ligeledes for indsamling af tekniske oplysninger om falske eurosedler og euromønter fra tredjelande.

¹³ Bekendtgørelse nr. 252 af 17.10.1931.

2. De kompetente nationale myndigheder samt Kommissionen og Europol har inden for deres respektive ansvarsområder direkte adgang til de tekniske oplysninger i Den Europæiske Centralbank.

Artikel 4

Forpligtelse til at videresende falske eurosedler til identifikation

1. Med henblik på afsløring og registrering af falske eurosedler fremsender de kompetente nationale myndigheder uden ophold til den bemyndigede nationale organisme to eksemplarer af hver type falsk euroseddel til analyse og identifikation samt de tekniske og statistiske oplysninger, de råder over. Den bemyndigede nationale organisme videresender til Den Europæiske Centralbank alle nye typer falske eurosedler, der svarer til de kriterier, som banken har fastsat.
2. Denne procedure finder ligeledes anvendelse ved strafferetlige undersøgelser, med mindre det er bydende nødvendigt at anvende alle de falske sedler som bevismateriale.
3. Den Europæiske Centralbank giver uden ophold de berørte myndigheder meddelelse om det endelige resultat af analysen.

Artikel 5

Forpligtelse til at videresende falske euromønter til identifikation

1. Hver medlemsstat opretter eller udpeger et nationalt møntanalysecenter (Coin National Analysis Centre, CNAC) i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.
2. Med henblik på afsløring og registrering af falske euromønter fremsender de kompetente nationale myndigheder uden ophold til det nationale møntanalysecenter to eksemplarer af hver type falsk euromønt samt de tekniske og statistiske oplysninger, de råder over. Det nationale møntanalysecenter videresender til det europæiske tekniske og videnskabelige center (ETSC) alle nye typer falske euromønter, der svarer til de kriterier, som centret har fastsat. I den henseende stiller Den Europæiske Centralbank alle de tekniske oplysninger om falske euromønter, som banken råder over, til rådighed for de nationale møntanalysecentre.
3. Denne procedure finder ligeledes anvendelse ved strafferetlige undersøgelser, med mindre det er bydende nødvendigt at anvende alle de falske mønter som bevismateriale.
4. Det europæiske tekniske og videnskabelige center (ETSC) analyserer og klassificerer de falske euromønter og giver uden ophold Den Europæiske Centralbank og de berørte myndigheder meddelelse om det endelige resultat af analysen.

Artikel 6
Kreditinstitutternes forpligtelser

1. Kreditinstitutter således som defineret i direktiv 2000/12/EF¹⁴ samt virksomheder, hvis aktiviteter indebærer veksling af sedler og mønter i forskellig valuta, som f.eks. vekselkontorer, skal tage falske eurosedler og euromønter ud af omløb og videresende dem til de kompetente nationale myndigheder. I den henseende skal de foretage den nødvendige kontrol af ægtheden af de eurosedler og euromønter, som de modtager.
2. De institutter, der er nævnt i stk. 1, som på grund af uagtsomhed eller forsætligt ikke opfylder deres forpligtelser efter stk. 1, kan idømmes sanktioner, der er effektive og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og som har afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler inden for en frist på et år fra vedtagelsen af denne forordning Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank, hvilke foranstaltninger der er indført i den henseende.

Kapitel 3 - Operationelle og strategiske oplysninger

Artikel 7
Enheden til bekæmpelse af eurofalskmøntneri

1. Medlemsstaterne sikrer, at Europol opretter en enhed til bekæmpelse af eurofalskmøntneri (herefter benævnt "enhed"), der forvaltes som en administrativ enhed i Europol.
2. Inden for rammerne af Europols informationssystem forvalter enheden et system til udveksling, indsamling og analyse af operationelle og strategiske oplysninger.

Artikel 8
Enhedens opgaver

Medlemsstaterne sikrer, at enheden:

- bidrager med støtte til en mere effektiv informationsudveksling mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af euroen
- regelmæssigt oplyser de kompetente myndigheder, Den Europæiske Centralbank og Kommissionen om opfølgningen af forfalskningsaktiviteter med henblik på en strategisk analyse. Enheden skal bl.a. oplyse om forfalskningstype, forfalskningsaktiviteternes geografiske placering og de midler, der er anvendt til forfalskningen

¹⁴ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.

- efter anmodning eller på eget initiativ yder de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og i tredjelande den nødvendige bistand i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af euroen; denne bistand omfatter videnskabelig bistand.
- samarbejder med Den Europæiske Centralbank og Kommissionen inden for rammerne af deres respektive kompetenceområder med henblik på den operationelle og strategiske analyse og beskyttelsen af euroen mod falskmøntneri. Dette samarbejde giver Den Europæiske Centralbank og Kommissionen mulighed for inden for rammerne af deres respektive kompetenceområder på et hvilket som helst tidspunkt at konsultere enhedens system til udveksling, indsamling og analyse af operationelle og strategiske oplysninger.

Artikel 9

Centralisering af oplysningerne på nationalt niveau

Hver medlemsstat sikrer ved egnede foranstaltninger, at alle oplysninger på nationalt niveau om tilfælde af falskmøntneri i forbindelse med euroen videresendes til det nationale centralkontor efter artikel 12 i Genève-konventionen umiddelbart efter den første administrative eller retlige undersøgelse.

Artikel 10

Forpligtelse til underretning

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale centralkontorer efter artikel 12 i Genève-konventionen umiddelbart efter den første administrative eller retlige undersøgelse via den nationale Europol-enhed videresender alle oplysninger om falskmøntneri i forbindelse med euroen til det informationssystem, der er nævnt i artikel 7. De nationale centralkontorer har direkte adgang til dette informationssystem.
2. Disse oplysninger vedrører identifikation af sagen, identifikation af de forfalskede eurosedler eller euromønter, de nærmere omstændigheder ved afsløringen af de forfalskede eurosedler eller euromønter, beslaglæggelsen, de involverede personer, forbindelserne til andre sager (se bilag 1).
3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale centralkontorer regelmæssigt ajourfører oplysningerne og under alle omstændigheder indberetter oplysninger om de forskellige trin i proceduren og retsforfølgningen. Hvis det ifølge national ret er nødvendigt, indhenter de tilladelse hos den kompetente retlige myndighed.

Kapitel 4 - Samarbejde og gensidig bistand

Artikel 11 Gensidig bistand

Medlemsstaterne sikrer, at en bistanðssøgt kompetent national myndighed på anmodning af en bistanðssøgende kompetent national myndighed fremsender alle de oplysninger, eventuelt med kopi til den europæiske enhed, der kan være til hjælp ved forebyggelse, efterforskning og bekæmpelse af falskmøntneri i forbindelse med euroen.

Artikel 12 Øjeblikkelig bistand og hurtig rundsendelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at den i artikel 7 nævnte enhed opretter et meddelelssystem, der gør det muligt at udløse en øjeblikkelig og egnet aktion.
2. Meddelelssystemet (hurtig varsling) skal kunne benyttes døgnet rundt og alle ugens dage. Det skal være interaktivt med det operationelle og strategiske informationssystem, give mulighed for let overførsel af billeder og fotos og svarmeddelelser. Det skal under alle omstændigheder give mulighed for at identificere meddelelsen, typen af forfalskning, de implicerede personer og den handling eller bistand, der anmodes om (se bilag 2).

Artikel 13 Eksterne aspekter

1. Medlemsstaterne sikrer, at den i artikel 7 nævnte enhed indsamler operationelle og strategiske oplysninger fra tredjelande om falskmøntneri i forbindelse med euroen.
2. Der etableres et samarbejde med tredjelande. Det omfatter teknisk og administrativ bistand med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af forfalskning af euroen i overensstemmelse med bestemmelserne i samarbejds-, associerings og førtiltrædelsesaftalerne om forebyggelse af ulovlige aktiviteter.
3. Når de kompetente nationale myndigheder modtager oplysninger om forfalskning af euroen i et tredjeland, stiller de med henblik på forebyggelse og afsløring og med Europol's og Kommissionens støtte deres kompetente tjenestegrene, herunder deres forbindelsesofficerer, til rådighed. Denne forpligtelse gælder, uanset om forfalskningerne har forbindelse med den medlemsstat, der yder denne bistand.

Kapitel 5 - Afsluttende bestemmelser

Artikel 14

Beskyttelse af oplysningerne og fortrolighed

Medlemsstaterne, institutionerne og andre organismer sikrer mindst samme beskyttelse ved behandlingen af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning som den beskyttelse, der er foreskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46 af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Oplysninger om den tekniske sikkerhed er omfattet af tavshedspligt.

Artikel 15

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG 1

Operationelt og strategisk informationssystem (standardiserede oplysninger og data)

1. Identifikation af sagen

Meddelelsens identifikationsnummer:

Dato for meddelelsen:

Myndighed ansvarlig for meddelelsen:

Internt referencenummer:

Stadium i proceduren : administrativ undersøgelse
 politiundersøgelse
 retlig undersøgelse
 afventer dom

Kontaktperson:

navn:

telefonnr.:

telefaxnr.:

e-mail-adresse:

2. Identifikation af forfalskningen

Sedler

Mønter

Pålydende værdi: 500 EURO 2 EURO
 200 EURO 1 EURO
 100 EURO 50 CENT
 50 EURO 20 CENT
 20 EURO 10 CENT
 10 EURO 5 CENT
 5 EURO 2 CENT
 1 CENT

Serie:

Klassificeringskode for forfalskningen (ECB) :

Maskinnummer:

Serienummer:

Pladenummer:

Mønt: national side: BE FR LUX
DE IR NL
ES IT AU
PT FIN EL

Mængde:

Beslaglagte eller identificerede instrumenter eller genstande:

3. Nærmere omstændigheder ved afsløringen af forfalskningen

Datoen for afsløring:

Beslaglagt eller inddraget:

- i en persons besiddelse
- på fremstillingsstedet
- andet sted
- finansieringsinstitut eller bank
- ved kontrol på stedet, hvor valutaen er sat i omløb
- pengeautomat, anden automat
- nationale centralbank

Stadium:

- fremstilling
- indførsel (til EF)
- udførsel (ud af EF)
- transport
- salg/køb/veksling
- ved indførelsen på markedet

Sted, hvor valutaen er sat i omløb:

- butik/distribution
- veksling
- andet
- bankafdeling

Beslaglæggelsessted:

land:

postnummer:

by:

4. Omstændigheder ved beslaglæggelsen

Forhold, der har gjort det muligt at afsløre falskmøntneriet:

Oprindelse (anden end stedet, hvor valutaen er sat i omløb):

Modus operandi, særlige forhold:

Den seneste ihændehavers forklaring:

5. Implacerede personer

Efternavn:

Fornavn:

FOTO

Alias:

Fødselsdato:

Fødselssted:

Nationalitet:

Adresse :

gade/vej:

postnummer:

by:

land:

rolle:

- producent
- importør
- eksportør
- transportør
- ihænderhaver
- ihænderhaver i god tro
- medlem af et kriminelt netværk

Personens status:

- anholdt
- mistænkt
- afhørt som vidne
- ikke identificeret

Anvendt køretøj:

Registreringsnummer:

Elementer til identificering eller særlige kendetegn (farlighed mv., navne på kriminelle netværk):

6. Forbindelser med andre sager:

.....
.....
.....

Meddelelsens nummer:

Tidligere retslige foranstaltninger:

BILAG 2

System til hurtig varslng

1. Identifikation af meddelelsen

Identifikation af afsenderen:

Kontaktpersonen:

Efternavn:

fornavn:

kontoradresse:

telefonnr.:

telefaxnr.:

e-mail-adresse:

Dato for meddelelsen:

Modtager:

Kopier til:

Meddelelsens identifikationsnummer i den operationelle database:

Bilag: billede af efterligningen (valgfrit)
 foto af en mistænkt person
 andet

2. Forfalskningstype

Pålydende værdi:	Sedler	Mønter
	☐ 500 EURO	☐ 2 EURO
	☐ 200 EURO	☐ 1 EURO
	☐ 100 EURO	☐ 50 CENT
	☐ 50 EURO	☐ 20 CENT
	☐ 20 EURO	☐ 10 CENT
	☐ 10 EURO	☐ 5 CENT
	☐ 5 EURO	☐ 2 CENT
		☐ 1 CENT

Klassificeringskode for forfalskningen (ECB):

Stadium: fremstilling
 første forekomst på markedet
 bredere distribution

Foreløbig bestemmelse af risiko: meget høj
 høj
 bør overvåges

3. Implicerede personer

Efternavn:

Fornavn:

Alias:

Fødselsdato:

Fødselssted:

Adresse:

gade/vej:

postnummer:

by:

land:

Formodet rolle:

- producent
- importør
- eksportør
- transportør
- ihændeher
- medlem af et kriminelt netværk
- hovedperson
- ukendt

Elementer til identificering eller særlige kendetegn (farlighed mv., navne på kriminelle netværk):

4. Ønskede foranstaltninger

Vedrørende de implicerede personer :

- diskret eller organiseret overvågning,
- kontrol, tilbageholdelse
- afhøring som vidne
- anholdelse, arrestordrens nummer
- anmodning om gensidig politibistand

- under forberedelse fremsat

Vedrørende forfalskningen:

- underretning af banksektoren
- underretning af offentligheden
- iværksættelse af efterforskning